

2. Съответства ли на правото на Съюза — в рамките на неговото прилагане — обстоятелството, че ефективността на санкция предоставя предимство на работодателя нарушител за сметка на претърпелия вреди поради нарушението работник, така че продължителността на производството, макар и необходима, води до пряка вреда за работника в полза на работодателя и факта, че ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?
3. В рамките на прилагането на правото на Съюза по смисъла на член 51 от Хартата от Ница, съответства ли на член 47 от Хартата и на член 6 от ЕНПЧ факта, че продължителността на производството, макар и необходима, причинява пряка вреда на работника и предоставя предимство на работодателя, както и факта, че ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?
4. С оглед на уточненията, дадени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾, дали понятието за условията за наемане на работа, изведено в клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО включва и последните от незаконосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение?
5. При утвърдителен отговор на предходния въпрос могат ли различните последици, които вътрешното право предвижда при незаконосъобразно прекратяване на трудово правоотношение за неопределено време и на срочното трудово правоотношение, да бъдат обосновани по смисъла на клауза 4?
6. Действащите общи принципи на правото на Съюза относно правната сигурност, защитата на оправданите правни очаквания, равенството на страните в процеса, ефективната съдебна защита, правото на независим съд, и по-общо правото на справедлив процес, гарантирани от член 6, параграф 2 от Договора за ЕС във връзка с член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и с член 46, член 47 и член 52, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прокламирана в Ница на 7 декември 2000 г., и възпроизведени в Договора от Лисабон, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемането от страна на италианската държава, след значителен период от време (девет години), на нормативна разпоредба като член 32, параграф 7 от Закон № 183/10, която засяга последните от текущите производства и води до пряка вреда за работника в полза на работодателя, а ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?

7. В случай че Съдът не приеме изложените принципи за основни принципи на правото на Европейския съюз за целите на общото им хоризонтално прилагане, от което произтича единствено противоречие на разпоредба като член 32, параграфи 5—7 от Закон № 183/10 на предвидените в Директива 1999/70/ЕО задължения и на Хартата от Ница, дали дружество като ответното трябва да се приеме за държавен орган за целите на прякото вертикално прилагане на правото на Съюза и по-конкретно на клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО и на Хартата от Ница?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

⁽²⁾ ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

⁽³⁾ ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.

Преюдициално запитване, отправено от Cour administrative d'appel de Nantes (Франция) на 2 август 2012 г. — Adiamix/Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело C-368/12)

(2012/C 295/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Nantes

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adiamix

Ответник: Ministre de l'Économie et des Finances

Преюдициален въпрос

Валидно ли е Решение 2004/343/ЕО на Комисията от 16 декември 2003 година ⁽¹⁾, от което пряко зависи законосъобразността на спорния акт за събиране на публично вземане?

⁽¹⁾ 2004/343/ЕО: Решение на Комисията от 16 декември 2003 година относно схемата за помощи, въведена в действие от Франция във връзка с изкупуването на предприятия в затруднено положение (ОВ L 108, стр. 38).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Tivoli (Италия) на 3 август 2012 г. — Enrico Petillo и Carlo Petillo/Unipol

(Дело C-371/12)

(2012/C 295/44)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Tivoli

Страни в главното производство

Иици: Enrico Petillo, Carlo Petillo

Отвѣтник: Unipol

Преюдициален въпрос

Разрешено ли е с оглед на Директиви 72/166/ЕИО ⁽¹⁾, 84/5/ЕИО ⁽²⁾, 90/232/ЕИО ⁽³⁾ и 2009/103/ЕО ⁽⁴⁾, уреждащи задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, вътрешното законодателство на държава членка да предвижда — чрез задължително изчисляване по силата на закона само на размера на вредите, настъпили в резултат на пътнотранспортни злополуки — възможност за фактическо ограничаване (от гледна точка на изчисляването) на отговорността за неимуществени вреди, които са за сметка на правните субекти (застрахователните дружества), задължени по смисъла на същите директиви да гарантират задължителната застраховка за вреди, причинени от използването на моторни превозни средства?

⁽¹⁾ Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10).

⁽²⁾ Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, 1984 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104).

⁽³⁾ Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240).

⁽⁴⁾ Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 263, стр. 11).

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Обединено кралство) на 3 август 2012 г. — Nnamdi Onuekwere/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-378/12)

(2012/C 295/45)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nnamdi Onuekwere

Отвѣтник: Secretary of State for the Home Department

Преюдициални въпроси

1. Съществуват ли обстоятелства, и какви са те, при които престоят в затвора се счита за законно пребиваване за целите на придобиването на право на постоянно пребиваване по член 16 от Директива 2004/38 ⁽¹⁾?
2. Ако престоят в затвора не може да бъде квалифициран като законно пребиваване, може ли лице, което е изтърпяло наказание „лишаване от свобода“ да прибави периодите на пребиваване преди и след лишаването от свобода, за целите на изчисляване на 5-годишния период, необходим за да обоснове право на постоянно пребиваване съгласно директивата??

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).